

جهانی صنایع دستی، چهارمین «هفته صنایع دستی هند» در ۲۸ مهرماه امسال تا اول آبان ماه در شهر دهلی نو برگزار خواهد شد.

این جشنواره به لحاظ اهمیت، دومین رویداد بزرگ بین‌المللی است و خریداران و مشتریان برجسته و سرشناس از سراسر دنیا در کنار هزاران بازدیدکننده عادی در آن شرکت می‌کنند. این رویداد همچنین فرصتی است

حضور در جشنواره و نمایشگاه‌های بین‌المللی بهترین فرصت، برای هنرمندان و کارآفرینان کشورمان است تا با اتصال به یک بازار جهانی، سطح فروش و درآمدزایی خود را بخشی از رکود بازار داخلی برای آنها جبران شود. این جشنواره‌ها به باز معرفی بیشتر ایران و ورود ارز هم کمک شایانی می‌کنند.

در همین راستا و طبق اعلام بخش آسیا اقیانوسیه شورای

از اهمیت تالاب‌ها همین بس که بدانیم یکی از پرثمرترین و حاصلخیزترین اکوسیستم‌ها در دنیا هستند که با جنگل‌های بارانی قابل مقایسه بوده و به‌عنوان غنی‌ترین اکوسیستم، بیشترین تنوع زیستی را به خود اختصاص داده‌اند.

تالاب‌ها تقریباً ۶ درصد مساحت کره زمین را تشکیل می‌دهد و انواع گونه‌های مختلف گیاهان، حشره‌ها، دوزیستان‌ها، خزندگان، ماهی‌ها و پستانداران می‌توانند بخشی از اکوسیستم تالاب باشند. جوامع زیست‌محیطی، از تالاب به‌عنوان بخشی از چرخه زندگی بیابانی چرخه دردهای خود استفاده می‌کنند به‌طوری‌که برگ و ساقه گیاهان دردها آب می‌خورند و ذرات کوچک مواد آلی را به نام پوده تشکیل می‌دهند. این مواد غنی، غذای بسیاری از حشرات کوچک آبزی، صدف‌ها و ماهی‌های کوچک را که خود، غذای ماهی‌ها، خزندگان، دوزیستان، پرنده‌گان و پستانداران بزرگ‌تر هستند، تشکیل می‌دهد؛ از این رو می‌توان تالاب را به‌عنوان یک سوپرمارکت زینتی تشبیه کرد.

در حال حاضر ۱۴۱ تالاب دارای ارزش اکولوژیکی در ایران با وسعت بیش از سه میلیون هکتار شناسایی شده که از این تعداد ۲۵ تالاب با بیش از یک میلیون و ۴۰۰ هزار هکتار مساحت در سایت کنوانسیون رامسر ثبت شده است.

تالاب‌ها در طبیعت کارکردهای زیادی دارند که یکی از مهم‌ترین آنها جذب گردشگر و به‌دنبال آن درآمد برای جوامع محلی است، از این‌رو از سال ۱۳۹۹ طرح حفاظت از تالاب‌های ایران با همکاری وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در جهت مدیریت زیست‌بومی تالاب‌ها و نیز با هدف آگاه‌سازی جوامع محلی اطراف این اکوسیستم‌ها، و درآمدی برای آنها آغاز شده است.

ناگفته نماند که فایده اقتصادی تالاب‌ها به خصوص برای جوامع محلی اطراف آن غیرقابل انکار است. برخی مطالعات نشان می‌دهد که اکوسیستم‌های طبیعی مانند جنگل، دریا و کوه ارزش اقتصادی زیادی دارند اما عده‌ای از صاحب‌نظران بر این باورند که ارزش اقتصادی تالاب‌ها حدود ۲۰ برابر جنگل‌ها و ۲۰۰ برابر زمین‌های زراعی است. بنابراین می‌توان گفت که معیشت مردم محلی اطراف تالاب‌ها با حیات این اکوسیستم آبی گره خورده که حتی با کمی تأمل و برنامه‌ریزی می‌توان از طریق رونق گردشگری پایدار و بهره‌برداری خردمندانه از تالاب‌ها، درآمد بیشتری را کسب کرد که علاوه بر دولت‌ها، جوامع محلی نیز می‌توانند از آن منتفع شوند.

در شرایطی که همه چشم به آسمان دوخته‌اند تا بارانی
ببارد و هرچند سیلی بیاید و ویرانی‌هایی بر جای بگذارد
اما حداقل تالاب‌ها را هم پر آب کند، باید گفت ایران
پتانسیل بالایی در زمینه تالاب‌ها دارد، از این رو می‌توان
بایه‌بر برادری خردمندانه از آن، هم از این اکوسیستم‌های
آبی محافظت کرد هم این‌که برای جوامع محلی
فرهنگی و توریستی داشت، از این رو همکاری همه سازمان‌ها
و نهادهای در حفظ این منابع عظیم و ارزشمند لازم و
ضروری است.

برای حل جدول اعداد باید در هر مربع کوچک تر ۳ در ۳ هیچ عدد تکراری وجود نداشته باشد. همچنین هیچ عددی در یک سطر یا ستون مربع بزرگ ۹ در ۹ تکرار نشده باشد.

	۲	۳				۹	۷	
۵			۱		۴			۳
۷				۳				۵
	۴						۶	
		۱				۸		
	۵						۳	
۶				۲				۸
۴			۹		۵			۶
	۱	۲				۴	۵	

	1	4				7	8	
5			6		8			9
7				1				6
	3						8	
		5				1		
	8						7	
3				6				1
8			9		2			7
	9	9				8	2	

[illegible]

	1	4				7	8	
5			6		8			9
7				1				6
	3						8	
		5				1		
	8						7	
3				6				1
8			9		2			7
	9	9				8	2	

در این آیین که از رسوم سنتی مردم لرستان به ویژه خرم‌آباد است، مردوزن و پیروز جوان طبق سنت دیرینه‌ای که در سوگواری‌های عزیزان خود دارند و سروصورت خود را خاک و گلی می‌کنند، برای فرزند پیاپیمر خداهم گل بر سروصورت می‌ریزند. این آیین اما بسیار با شکوهی تر برگزار می‌شود، به این ترتیب که همزمان با عصر تاغلاک حوضچه‌های آبگرفته آماده کرده و خاک رس در آن ریخته و دودوارون و کاسه‌ها پاشیده و شمع روشن می‌کنند و صبح روز عاشورا، پیش از طلوع آفتاب،

نخل‌گردانی یکی از میراث معنوی و ناملموس ایران زمین است که پهنه‌ای به گستردگی شمال تا جنوب و شرق تا غرب ایران را می‌گیرد و در استان‌هایی چون یزد و اصفهان و خراسان پررنگ‌تر است.

در این آیین پیکر نمادین سیدالشهدا روی تابوتی (نخلی) تشییع می‌شود. براساس روایات اساطیری و برخی دیوارنگارها، این نوع تشییع یک شهید بزرگ در فرهنگ ایران پیشینه درازی دارد. از آیین سوگواری مرگ سیاوش، قهرمان اسطوره‌ای ایران گرفته تا نخستین سده‌های اسلامی همه ساله توسط مردم ماوارالنهر و حمل‌محمل وی با نوحه خوان، و سینه‌کوبان اِجرامِ شُد.

مسلمانان هم در برخی از سرزمین‌های اسلامی مانند مصر، شام، یمن، عراق و ایران، رسم محمل‌آرایی و محمل‌گردانی در شهر را داشته‌اند. نخل‌گردانی در میان مسیحیان نیز از دیرباز در روز عید موسوم به «سعائین» در سالروز ورود پیروزمندانه حضرت مسیح(ع) و جمعی از حواریون به بیت‌المقدس برگزار می‌شد.

پس از وقوع مصیبت کربلا، این آیین با ترکیب ملی و اسلامی کم‌کم در سوگ سیدالشهدا در مناطق مختلف ایران به اجرا درآمد. اصلی‌ترین مراکز برگزاری این آیین باشکوه دینی در شهرها و آبادی‌های اطراف کویر مرکز ایران به چشم می‌خورد. از شهرها و مناطق جنوب خراسان رضوی گرفته تا سمنان، دامغان، خمین، نواحی قم، کاشان، ایباده، خور، یامانگ، زواره، اردستان، نائین و... .

خاک رس را با گلاب ها مخلوط کرده و گلی نرم و یکدست درست می کنند، سپس عذاران را مشکی پوش یکی در این حوضچه ها غلتانده و سر و صورت خود را با گل می پوشانند. بعد به دور آتشی که از قبل آماده کرده اند، می ایستند تا از سرما حفظ شوند. زنان، مسلمانان و کودکان هم که امکان غوطه ور شدن در حوض را ندارند، هر یک کاسه ای گل برداشته و بر سر و صورت و شانه خود می مالند. این جمع سپس شروع به عذارای و سبینه نری کنند.

در بین این مناطق، بیشترین و شاخص‌ترین نخل‌ها در استان یزد، متمرکز است. بزرگ‌ترین نخل استان یزد، هم‌اکنون در شهرستان «فتت» قرار دارد و هر سال در روز عاشورا جمعیتی بسیار در این مراسم شرکت می‌کند و صدها نفر مردم قوی هیکل این سنبل عظیم را بر دوش می‌کشند و گرد میدان نخل به حرکت در می‌آورند. کامل‌ترین نخل‌گردانی به لحاظ ساختار و آداب هم متعلق به شهر یزد است. نخل این منطقه دارای دو وجهه پیشرو و پسین بوده و به شکل درخت سرو تومنودی خودنمایی می‌کند. درخت سرو برای اقوام اولیه ایرانی نشانه خداوند بوده است یا آن راشانه اهورامزدا می‌دانستند و همچنین نماد برکت و فراوانی، مقابله با حوادث و مشخصه کم‌نیز بوده است.

نه فصلی به آبادی‌شان در شهرستان فیروزآباد است.
وقتی آن را تماشاً کردید و صدای پراز شادی و هیجان
د می‌زد و می‌گفت: «... خدایا شکر، رودخانه خوش
محمد ملوات... وای چقدر خوشحال شدم... فیروزآباد
عمریون‌شان این مرد یزدی، گی‌روهای گذشته از دل
مهربان‌مان تنها، که شاید اگر خوشی دل‌مان را در خاکها
قد شده، بشنومیم: خدایا هر زمینی که تالاب‌ها
آبی، چاک چاک شده است. بارش‌های سیل آسای اخیا
آن دیدند: تالاب‌های خشکیده‌اش در مناطق کویری
بب آبت پشت سد‌هایش هر روز بالاتر می‌آید.

می‌رسد؛ آبگیرها و تالاب‌ها و دریاچه‌هایی که برخی‌شان مدت‌هایی‌جان‌گوشه‌ای افتاد بودند و شاید حتی امیدی به زندگی دوباره‌شان نمی‌رفت.

تالاب‌های گاوخونی در اصفهان، بختگان طشک، کمجان، ارزن، پریشان، کافت‌ر و مهارا در استان فارس، جازموریان در مرز کرمان سیستان و بلوچستان و شاگدان در خوزستان از جمله دریاچه‌ها و تالاب‌هایی است که جریان سیلاب‌های اخیر به کام خشکیده آنها سرازیر شد و جان و نیمه جانی دوباره به آنها بخشیده است.

یک‌که از تشنگی له له می‌زد و آخرین لکه‌های آبی‌آ
درحال خشکیدن و نابودی بود.
طبیعت اما کار خودش را بلد است؛ آسمان به موق
باید؛ گرچه در حلقه تابستان و به ظاهر ناپهنگام آ
به هنگام‌ترین لحظه باریدنش بود انگار.
روی مثبت این سیلاب‌های تابستانه آرام آ
دارد خودش را نشان می‌دهد؛ حال‌ا که اخر
آبگیری تابلاها و دریاچه‌های پشت سدده
زنده شدن دوباره رودخانه‌ها و حتی پرک
نخلستان‌های خشک جنوب، یکی یکی از گوشه
کنار کشور بویژه ایران مرکزی و جنوبی به گوشه‌ما
زمین

انگار به یک قانون نانوشته تبدیل شده؛ این که ابتدای هر بارشی به آسمان نگاه و خدا را شکر کنیم و حال مان خوب شود و این حال خوب را به اشتراک بگذاریم. بعد اگر باران تند و بی وقفه و سیل آساشد و به هر دلیل ویران کرد و تلفات برجای گذاشت، زانوی غم در بغل بگیریم و پای بلا و عقوبت آسمانی را به میان بکشیم.

باران‌های سیلابی اخیر اما حکایت‌شان فرق می‌کرد، درست زمانی از آسمان نازل شدند که گرما و خشکی و بی‌آبی امان تکتک ما را بریده بود، از ما آدم‌ها و گونه‌های گیاهی و جانوری گرفته تا زمین

[illegible]

درویش

دهه اول محرم که به نیمه روزهای پایانی خود نزدیکتر می‌شود، انکار دل‌هاما دتر و بى‌قرارت می‌شود و عذارى‌ها جان می‌گیرند و آیین‌های عاشورا یا یک‌یکی گل می‌کند. برخی از این آیین‌ها به منطقه و شهر یا حتی آبادی خاصی محدود می‌شود و بسیاری هم با از آن یک منطقه بیرون گذاشته و فراگیرى بیشتری را شامل می‌شوند. به‌طور مثال آیین‌های گل می‌مالی یا چند منبر گرچه در چند شهر و آبادی لرستان اجرا می‌شود اما مخصوص و هم‌وطنان لر در استان لرستان است. در مقابل آیینى مثل نخل گردانی در بیشتر مناطق کشور اجرا می‌شود که با بهترین این مراسم مربوط به استان یزد و شهرهای چون یزد و نخت و روستای تاریخی ابیان در اصفهان است. برخی از این آیین‌ها به دوران صفویه بر می‌گردد و برخی هم به‌شده در آیین و رسوم سوگواری ایرانیان باستان دارد.

A large, ornate, teardrop-shaped float, likely a 'Najm' (a type of religious relic or shrine), is being carried through a city square. The float is decorated with intricate patterns and a central circular emblem featuring a religious figure. It is surrounded by a massive crowd of people, many of whom are holding up their phones to capture the event. The scene is set in an urban environment with buildings and a clear sky in the background.

دربین این مناطق، بیشترین و شاخص‌ترین نخل‌ها در اسنان یزد، متمرکز است. بزرگ‌ترین نخل استان یزد، هم‌اکنون در شهرستان «تفت» قرار دارد و هر سال در روز عاشورا جمعیتی بسیار در این مراسم شرکت می‌کنند و صدها نفر مردم قوی‌هیکل این سنبل عظیم را بر دوش می‌کشند و گرد میدان نخل به حرکت در می‌آورند. کامل‌ترین نخل‌گردانی به لحاظ ساختار و آداب هم متعلق به شهر یزد است. نخل این منطقه دارای دو وجهه پیشرو و پسین بوده و به شکل درخت سرتومندی خودنمایی می‌کند. درخت سرو برای اقوام اولیه ایرانی نشانه خداوند بوده است اما را نشانه‌هاورمز می‌دانستند و همچنین نماد نرکت و فراوانی، مقابله با حوادث و مشخصه مرگ نبوده است.